

Hij is nabij, Immanuel

In de advent, de dagen waarin wij verwachtingsvol uitzien naar de komst van Jezus, klinken ingetogen, maar verwachtingsvol, de adventsliederen. Meer dan anders wordt het verlangen naar Gods aanwezigheid tot uitdrukking gebracht. Dit zal mede te maken hebben met het jaargetijde, de donkere dagen voor Kerst en het jaar dat ten einde loopt. Hoe dan ook Advent is voor eenieder een hoopvolle en

verwachtingsvolle periode.

Met regelmaat wordt gezongen: 'O kom, o kom Immanuel'. In dit lied klinkt in alles het grote verlangen van mensen die weet hebben van duisternis, ellende, dood en nood. We zingen ons moed in: 'Verlos uw volk, verlos ons van de tirannie, sla de boze leeuw.'

Iedere tijd, ook de onze, kent nood, lijden, verdriet, dood en ellende. Jezus werd geboren in een stal van Bethlehem. Ver van huis in het open veld omdat er voor Jozef en Maria geen plaats was in de herberg. Ook in onze tijd, dichtbij en veraf kennen we onrecht, uitbuiting, uitsluiting en zoveel vormen van misbruik en geweld.

In het aangehaalde adventslied heeft de tirannie echter niet het laatste woord. Ons lied eindigt met de woorden: 'Hij is nabij, Immanuel.' Wij hoeven niet langer te wachten, 'Wees blij, wees blij, want Hij is nabij.' Het adventslied mag instemmend, van harte, met overtuiging en fier gezongen worden. In de melodie en de gekozen woorden mogen we ervaren welk een bemoediging en kracht het lied in zich draagt. Beslist geen zoetsappig., muf of stoffig liedje over engelenhaar en groene, lekker ruikende dennentakken.

Mede namens pastor Tjepkema wens ik u toe dat u God mag ervaren in donkere tijden, met Kerst en juist ook in 2018, waarin wij de nieuwe parochie mogen vormen die Gods naam draagt: 'Immanuel'. Zalig Kerstfeest en een gezegend Nieuwjaar.

Frans Wielens, diaken.